

ansvar bag, og hvor dette Folketing står bag, har vi styr på. Der er vi sikre på, at den donor-sæd, vi bruger, ikke bare er screenet, men at vi også ved noget om, hvor kommer den fra, hvor mange børn den bliver brugt til osv. osv. Hvad er det for fædre/mødre, vi kobler, og sådan nogle ting, som jeg faktisk troede, man vidste, for det har jeg tidligere fået at vide fra fertilitetsafdelinger på hospitalerne at man havde kontrol over.

Jeg er ret rystet over, at det efterhånden ligner hen som noget rent kommercielt, og at der er gået så meget penge i det, som der tydeligvis er.

Jeg vil godt bede ministeren svare på for det første det spørgsmål, jeg stillede før: Hvor mange lesbiske og enlige er faktisk syge og dermed behandlingskrævende? Hvor mange er behandlingskrævende? Man er ikke syg, fordi man er lesbisk, men fordi man har lukkede æggeledere, eller hvad det nu kan være.

Det andet spørgsmål er: Hvad gør vi ved de her sædbanker? Og jeg går egentlig ud fra, at spørgsmålet om anonymitet/ikkeanonymitet burde være noget, vi kunne enes om. Vi burde kunne enes om, at vi bør have sædbanker i dette samfund, som vi har kontrol med, sådan at det er et reguleret foretagende. Jeg kunne ikke forestille mig, at hverken fru Lone Møller, fru Vibeke Peschardt, fru Anne Baastrup eller fru Yvonne Herløv Andersen – jeg ved ikke med hr. Tom Behnke, for han mener så bizarre ting – kunne være uenige med mig i, at vi skulle have kontrol over vores sædbanker. Og skulle vi nu ikke i hvert tilfælde kunne enes om at få det igennem?

Men det er fuldstændig rigtigt, at SF's mindretal på dette punkt vil stemme for, hvis donoranonymiteten ophæves, men vi stemmer altså imod. Det er ikke et kompromis. Det er en rigtig løsning, vi har valgt. Det er ikke et kompromis. Vi stemmer imod, hvis ikke donoranonymiteten ophæves.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

For at holde debatten på et principielt niveau, som jeg har forsøgt et par gange, vil jeg sige til fru Margrete Auken, og jeg vil også gerne bede om et svar: Mener fru Margrete Auken, at sygehuslovens § 1 om fri og lige adgang til sygehusvæsenet og ydelserne og til lægehjælp skal vige for fru Margrete Aukens egen opfattelse?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nej, jeg mener ikke, den skal ophæves. Men prøv at lægge mærke til, som fru Anne Baastrup flere gange har sagt, at det ikke nødvendigvis skal være en hospitalsbehandling. Det er jeg enig i. Jeg mener, det er jo ikke sådan en regel, hvor man bare pr. automatik kommer og siger: Nu kan jeg komme til. Derfor duer det argument, uanset hvordan, ikke i denne sammenhæng.

Dertil må vi føje, og det er så dér, hvor fru Yvonne Herløv Andersen og jeg er uenige, at jeg synes ikke, at det at være lesbisk er noget, der kræver lægehjælp. Det hører ikke hjemme under sygehusloven at være lesbisk og skulle have gjort noget ved det. Det, at man ikke kan lide mænd, er altså ikke noget, der kræver lægehjælp. Det kan det gøre i visse tilfælde, hvis manden er en læge, men bortset fra det så – ja jeg ved godt, man kommer til at sige pjank her – er det kun i de tilfælde, hvor det kræver lægehjælp, og så er det, jeg vil vide, hvor mange gange gør det det?

Og så vil jeg godt spørge: Er forslagsstillerne ikke enige om, at det ikke nødvendigvis er noget, der skal høre ind under det offentlige sygehusvæsen?

Første næstformand (Birte Weiss):

Ønsker sundhedsministeren ordet før ordføreren for forslagsstillerne? Så er det fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes faktisk, at denne debat i dag har vist, at vi har talt os nærmere hinanden. Jeg synes, at mange af de skrøner, der har været i den forgangne tid om dette lovforslag, er blevet manet i jorden styk for styk.

Jeg tror, når vi i Sundhedsudvalget afgiver betænkning – jeg håber, det bliver snart – at vi kan få en beskrivelse af, hvad det egentlig er, dette lovforslag handler om. Hvad er det egentlig for en diskrimination, der finder sted?

Det er nu blevet klart for, tror jeg, samtlige af dem, der har deltaget i debatten i dag, at amterne ikke tilbyder enlige og lesbiske at få hverken insemination eller kunstig befrugtning. De henvises til private fertilitetsklinikker.

Det, der ligger i loven, er, at man forbyder læger og kun læger at foretage denne behandling. Hvis man kan holde det inden for kvak-salveribestemmelserne, kunne jeg forestille mig,